

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.179 van 10 juni 1998
in de zaak A. 53.709/IX-423.**

In zake : Catherine GEERINCKX,
die woonplaats kiest bij
V.S.O.A. - Groep Post,
Centrumgalerij blok 2, nr. 244,
BRUSSEL

tegen :

de POST.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Catherine GEERINCKX op 22 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 23 juni 1993 waarbij J. VERBEEREN, bestuurder-directeur van de Post, haar de tuchtstraf oplegt van inhouding van 20 % van de brutowedde gedurende vijf dagen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Audi-teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 6 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 juni 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Inspecteur L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Audi-teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is op het ogenblik van de feiten postman (rang 42).

Zij is werkzaam in het kantoor Zaventem 1.

1.2. Op 5 november 1991 formuleert de onmiddellijke chef van verzoekster het voorlopige strafvoorstel van aftrek van 20 % van de brutowedde gedurende vijf dagen, om de volgende redenen :

"Op 9.10.91 een formulier 9 ofwel verscheurd te hebben, ofwel doorgegeven te hebben aan een aan de Regie Der Posterijen vreemd persoon. Leugenachtige verklaringen hieromtrent afgelegd te hebben.

Op 16.10.91 een gedeelte van ronde 8 niet uitgereikt te hebben en de briefwisseling 's anderendaags terug in circulatie gebracht te hebben. Een gedeelte van ronde 8 is dus besteld met 1 dag vertraging".

1.3. De Gewestelijke Directeur verklaart zich op 6 november 1992 akkoord met het voorstel van de onmiddellijke chef.

1.4. Op 11 januari 1993 wordt het voorlopige voorstel aan het College van Ambtenaren gezonden, dat op 9 februari 1993 het definitieve voorstel formuleert : inhouding van 20 procent van de brutowedde gedurende vijf dagen.

1.5. Na beroep van verzoekster, geeft de Raad van Beroep op 9 juni 1993 het volgende advies :

"Gelet op de relatief geringe aard der feiten doch tevens rekening houdend met haar eerder tuchteloos antwoord in haar schrijven aan de postontvanger is de Raad, bij geheime stemming, van advies :

VIJF leden op NEGEN gaan AKKOORD met de voorgestelde : 'INHOUDING VAN 20% VAN DE BRUTOWEDDE GEDURENDE VIJF DAGEN'.

De overige VIER leden stellen de 'BLAAM' voor".

1.6. Op 23 juni 1993 neemt de bestuurder-directeur de volgende beslissing :

"Instemming met het meerderheidsadvies van de Raad van Beroep";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 78 en 81 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel; dat zij in essentie aanvoert dat de feiten die aanleiding hebben gegeven tot het strafvoorstel, op het ogenblik van de uitspraak niet relevant meer waren en bijgevolg geen straf meer wettigden, en dat daarenboven wegens de duur van de procedure, te weten 20 maanden tussen het begin en het einde ervan, de materiële gevolgen van de straf op "een onevenredige wijze zijn toegenomen";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het gewijzigde artikel 78, § 2, tweede lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 2 oktober 1937

niet van toepassing is op DE POST of in ieder geval niet op het ogenblik van het formuleren van het voorlopige strafvoorstel; dat zij stelt dat die bepaling in ieder geval geen substantieel vormvereiste bevat; dat zij voorts betoogt dat de vertraging in de procedure geen invloed heeft gehad op de inhoud van de bestreden handeling of enig nadeel aan verzoekster heeft berokkend;

2.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat er een zeer lange periode is verlopen tussen het formuleren van het voorlopige voorstel en de verzending ervan naar het College van Ambtenaren; dat zij aanvoert dat de argumentatie van de verwerende partij betreffende artikel 78, § 2, tweede lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 2 oktober 1937 irrelevant is omdat zowel het recht op een "redelijke beslissingstermijn" als de zorgvuldigheidsplicht, die evenzeer de plicht tot beslissen binnen een redelijke termijn inhoudt, op het ogenblik dat de tuchtprocedure werd gevoerd, van toepassing waren; dat zij stelt dat de periode van 15 maanden die tussen het voorlopige en definitieve strafvoorstel verliep, dit vereiste van de redelijke termijn miskent; dat zij tevens wijst op haar graad van postman (rang 42) op 5 november 1991 en van postman 1e klasse (rang 43) op het ogenblik van de uitspraak, waaruit zij afleidt dat de lange duur van de tuchtprocedure haar nog meer nadeel heeft berokkend;

2.4.1. Overwegende dat verzoekster, alhoewel zij in haar verzoekschrift formeel een schending aanvoert van de artikelen 78 en 81 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, in wezen in haar middel doelt op het algemeen rechtsbeginsel dat de uitspraak over de tuchtprocedure binnen een redelijke termijn dient te gebeuren;

2.4.2. Overwegende dat, krachtens een algemeen beginsel van recht, de tuchtoverheid, ook wanneer geen bepaling zulks uitdrukkelijk voorschrijft, binnen een redelijke termijn over de tuchtvordering uitspraak moet doen; dat het redelijke karakter van de termijn telkens moet worden getoetst aan de concrete gegevens van de zaak, zoals de aard en de complexiteit van de feiten, de noodzaak over te gaan tot aanvullende onderzoeksverrichtingen of het bestaan van een strafrechtelijke vervolging;

2.4.3. Overwegende dat er te dezen meer dan anderhalf jaar verlopen is tussen het formuleren van het voorlopige tuchtvoorstel en de uiteindelijke tuchtspraak; dat die lange duur te wijten is aan het gegeven dat het voorlopige tuchtvoorstel van 5 november 1991 pas op 11 januari 1993, dus 14 maanden later, naar het College van Ambtenaren werd gezonden voor het uitbrengen van het definitieve voorstel; dat niets deze vertraging in de overzending verantwoordt; dat het lange aanslepen van een tuchtprocedure op zich reeds een moreel nadeel veroorzaakt; dat verzoekster ten gevolge van de lange duur van de tuchtprocedure bovendien een bijkomend nadeel ondervindt doordat zij gedurende die procedure postman eerste klasse is geworden en aan die graad een hogere weddeschaal is verbonden; dat de redelijke termijn waarbinnen over de tuchtvordering uitspraak diende te worden gedaan, overschreden is; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 23 juni 1993 waarbij J. VERBEEREN, bestuurder-directeur van DE POST, aan Catherine GEERINCKX de tuchtstraf oplegt van

inhouding van 20 % van de brutowedde gedurende vijf dagen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.